

Wpływ konfliktów na psychikę dziecka

Author [Anthien](#)

Konflikty, napięcie i kłótnie rodziców negatywnie wpływają na rozwój dziecka, ponieważ odbijają się na rodzinnej atmosferze. Dziecko nie rozumie, dlaczego rodzice się kłócą i krzyczą na siebie. Najczęściej przypisuje sobie winę za domowe kłótnie, zastanawia się co zrobiło źle, czy był niegrzeczny, a nawet czy rodzice nadal go potrzebują i kochają.

Rodzina powinna zapewnić odpowiednią atmosferę sprzyjającą zdrowiu fizycznemu i psychicznemu dziecka. Wpływa także na kształtowanie się więzi i uczuć między jej członkami, od czego zależy atmosfera życia rodzinnego. Każde dziecko pragnie, żeby w domu zaistniała atmosfera miłości, bezpieczeństwa, wzajemnej troski i spokoju. **Jeśli w rodzinie panują napięte stosunki, kłótnie, awantury czy dochodzi do aktów przemocy, bezpieczny świat malucha ulega zniekształceniu i zaczyna się rozsypywać.** Odbija się to na jego psychice i może doprowadzić do ciągłego napięcia, nadpobudliwości, lęku, skrycia czy złego samopoczucia dziecka.

Brak stabilności, harmonii i nieprzewidywalność wydarzeń, które mają miejsce, powoduje u dziecka lęk, przerażenie i zagubienie. U malucha, które traci poczucie bezpieczeństwa, mogą pojawić zaburzenia lękowe, nerwicowe oraz zamartwianie się o siebie, rodziców i szczęście jego rodziny. Mogą pojawić się zachowania trudniejsze, przez które dziecko chce zwrócić na siebie uwagę i jednocześnie odciągnąć rodziców od kłótni, albo czując się zepchnięte na margines życia rodzinnego i ignorowane, stają się zdystansowane i ozięble uczuciowo. Mogą pojawić się także sytuację, w których dzieci powielają zachowania rodziców i przekładają je na kontakty z innymi osobami.

Często dzieje się tak, że rodzice wciągają w konflikt dziecko, stawiając je przed wyborem wzięcia czyjejś strony, co w przypadku posiadania kilkorga dzieci prowadzi do rozluźnienia kontaktów między rodzeństwem, a nawet może przerodzić się między nimi w konflikt. Awantury i przemoc mogą spowodować zwrócenie się dziecka przeciwko jednemu z rodziców, a nawet przyczynić się do zinstrumentalizowania pociechy, która będzie stanowić jedynego pośrednika między skłóconymi małżonkami. **Pamiętajmy, że do prawidłowego rozwoju dziecka potrzeba obojga rodziców.** Angażując maluszka w konflikty stosujemy wobec niego przemoc emocjonalną – dzieje się poprzez zerwanie więzi uczuciowej z jednym z rodziców i postawieniem go przed wyborem „mama czy tata”. Co dla dziecka stanowi ogromny szok.

Każde nieporozumienie i konflikt ingeruje w psychikę dziecka, doprowadzając do zmian i obciążeń trudnych do zmiany. Są to:

- Zaburzenia lękowe, nerwicowe.
- Zaburzenia nastroju.
- Choroby psychosomatyczne: bóle brzucha i głowy, wymioty, niestrawność.
- Zaburzenia emocjonalne.
- Niskie poczucie własnej wartości.
- Obwinianie się dziecka, że nie spełnia oczekiwań rodziców.
- Przekonanie dziecka, że nigdy nie zadowoli obojga rodziców.
- Drażliwość, irytacja, skłonność do zachowań agresywnych.
- Zaburzenia osobowości.
- Zaburzenia kontroli popędów, nadpobudliwość.
- Zaburzona identyfikacja płciowa.
- Zachowania autodestrukcyjne: samookaleczenie, odurzanie się substancjami psychoaktywnymi.
- Zaburzenia rozwoju psychofizjologicznego: zaburzenia snu i mowy, moczenie mimowolne, jąkanie się.
- Trudności w nauce: kłopoty z koncentracją uwagi, problemy z pamięcią, deficyty w zakresie wyobraźni, spadek motywacji.
- Zachowania kompulsywne: masturbacja, drapanie się do krwi, wrywanie sobie włosów.
- Zamknięcie się w sobie, introwertyzm, unikanie kontaktów społecznych, poczucie osamotnienia.
- Tendencja do zachowań dewiacyjnych: przestępstw, alkoholizmu, narkomanii, prostytucji, zбочeń seksualnych, nałogowego kłamstwa.
- Ucieczki z domu.
- Próby samobójcze.

Należy pamiętać, że oprócz wymienionych powyżej problemów, istnieje także wiele innych konsekwencji konfliktów występujących między rodzicami. Niektóre dzieci posiadają nawet kilka zaburzeń, które należy czym prędzej zniwelować, a wszystkiemu winna jest wroga i napięta atmosfera domu rodzinnego, który powinien dawać szczęście i spokój.

Dziecko postawione w sytuacji rozvodu rodziców, musi sobie poradzić z tym problemem, co jest niełatwe. Jednak sposób radzenia sobie z własnymi emocjami i zaistniałą sytuacją, zależy od tego jak maluch postrzega siebie, jak przeżywa rozstanie rodziców oraz jakie ma możliwości uporania się z sytuacją. Jeśli dziecko jest postawione w takiej trudnej sytuacji, należy poszukać pomocy u specjalistów. Kiedy sprawy się uspokoją, dziecko musi poczuć, że poradzi sobie z problemem, a kiedy doda mu się otuchy, mniej się będzie bało i nie będzie przeżywało traumy.

Kochani! Zamiast klótni, sporów i awantur rozmawiajmy ze sobą, odsłaniajmy własne uczucia przed partnerem, rozwiązujmy konflikty na spokojnie i drogą pokojową oraz mówmy o uczuciach z dziećmi. Nie dopuścimy do tego, aby dziecko miało koszmarne dzieciństwo spowodowane awanturami. Nie rujnujemy ich najpiękniejszych lat dzieciństwa. I pamiętajmy, że są ciekawsze sposoby spędzania czasu, zamiast awanturowania się...

Źródło:

W. Jaede, „Jak uchronić dziecko przed skutkami rozvodu rodziców”
J. Gajda, „Dziecko a konflikty małżeńskie”